

Slon v porcelánu Petr Pavel v OSN

- CZ24 News | 19. září 2023

Září bývá vždy měsícem, kdy hlavy či jiní představitelé členských států OSN, mohou na půdě Valného shromáždění vyjádřit názory svých států a vlád na dění ve světě. V tomto roce zastoupí Českou republiku v OSN politický benjamínek, prezident Pavel.

Jeho činnost, jak se zdá, se soustředí na 78. zasedání VS OSN v New Yorku na několik témat. Hlavním tématem by podle prezidenta Pavla a vlády ČR na tomto zasedání měl být válečný konflikt na Ukrajině. Tedy ne řešení konfliktu na Ukrajině, ale konflikt na Ukrajině.

Zejména státy NATO a EU budou se svými nemnoha spojenci ve světě usilovat o odsouzení ruské politiky a ruského válečného postupu na Ukrajině. Uvidíme, jak na to bude reagovat ostatních 150 až 160 států světa, které nejsou součástí Západu.

Myslím, že většina světa cítí jako největší problém současnosti nikoliv otázku Ukrajiny, ale něco jiného. V rozvojovém světě, v tzv. rozvíjejících se ekonomikách jejich představitelé považují za mnohem větší problémy udržení hospodářského růstu svých zemí, boj proti globálnímu oteplování, zajištění dostatku potravin pro vlastní občany a např. také rozvojové investice či dostatek pitné vody.

Prostě třetí svět má jiné problémy a zájmy nežli kolektivní Západ. A to vidíme již z toho, že se k zemím Západu, pokud jde o sankce vyhlášené vůči Rusku, prakticky nikdo ze zemí rozvojového světa nepřidal. Česká republika tak díky vládě Petra Fialy a nyní i své nominální hlavě státu Petru Pavlovi, bude se svou vyhraněnou orientací na podporu Ukrajiny v ozbrojeném konfliktu s Ruskem, vnímána nezbytně jako stát, který je ve vleku Spojených států amerických. To by samo o sobě asi nebylo špatné. Konec konců, je to náš největší spojenec ve vojenské oblasti. Ale současná česká vláda si nenechává žádnou rezervu ve svých politických postojích ani ve vztahu k Rusku, ani ve vztahu k Číně a k řadě dalších zemí. Ani náznakem se nepokouší tak, jako nyní např. vláda polská, která je sice jednoznačně proamerická, ale dovoluje si luxus zvláštních, velmi dobrých politických a ekonomických vztahů s Čínskou lidovou republikou (ČLR). Takovýto pragmatický směr si ovšem současná česká vláda vůbec nepřipouští. A tak jde téměř čelem proti zdi v otázce získávání podpory pro českou kandidaturu na nestálého člena Rady bezpečnosti (RB) OSN v letech 2032 a 2033.

Výsledkem takovéhoho úsilí české zahraniční politiky, respektive české diplomacie, může být jen a jen zklamání. Současná česká administrativa je v očích zemí třetího světa, jehož zástupci naprosto převažují mezi členskými státy OSN, nutně vnímána – jak to říci slušně – jako klient vlády Spojených států. Je prostě ve vleku našeho největšího spojence a je často američtější nežli samotní Američané. Nezapomenutelné pro početné země – spojence ČLR ve třetím světě – jsou návštěvy vysokých českých ústavních činitelů na Tchaj-wanu a z toho plynoucí implicitní zpochybňování politiky jediné

Číny.

Dovoluji si předvídat i s ohledem na vlastní zkušenost, co by premiéra ČR v letech 2005 – 2006, že šance na úspěch ČR v přímém hlasování v OSN o nestálém členství republiky v Radě bezpečnosti skončí velkým neúspěchem. Hlasovat pro členství ČR v Radě bezpečnosti budou jen země Západu a jejich nemnozí blízcí spojenci. Tedy zhruba 40 zemí z téměř dvou set.

Připojím v této souvislosti svou osobní zkušenost. Díky levostředovému charakteru vlády, kterou jsem v letech 2005 – 2006 vedl a její naprosto nezávislé zahraniční politice, prováděné v rámci EU a NATO, jsem při svých četných zahraničních návštěvách celkem snadno získával podporu našeho nestálého členství v RB OSN, o kterém se uvažovalo v letech 2008 -2009. A tak při státních návštěvách, které jsem uskutečnil v době svého působení ve funkci českého premiéra, jsem získal na můj přímý dotaz vůči zástupcům výkonné moci ve státech, jež jsem navštívil, podporu pro členství ČR v RB OSN v Číně, v Indii, v Rusku, v Brazílii, v Japonsku, v Egyptě, ale také třeba ve Velké Británii (T. Blair), Francii (J. Chirac) a v Německu (G. Schröder a později A. Merkelová).

Po změně vlády v Praze v roce 2006 po volbách a po vystoupení představitelů nové české exekutivy i na půdě VS OSN, kdy šéf výkonné moci, premiér následující vlády,, hovořil o muslimských státech jako o „moři barbarství“ a zpochybňoval důsledky globálního oteplování, se tato podpora významným způsobem scvrkla, vlastně se rozplynula. Prostě, velké země změnily svůj přístup k ČR a signalizovaly to i spřáteleným zemím v rozvojovém světě. Muslimské státy v tom nemusel nikdo ani instruovat. Po rešerších velvyslanců muslimských států od Maroka až po Indonésii, usoudily vlády těchto zemí, že podpora ČR v otázce nestálého členství v RB OSN, není nezbytná. Byl z toho prostě debakl české diplomacie. Topolánková vláda tak zničila veškeré mé úsilí, ale také úsilí např. ministra zahraničí v mé vládě C. Svobody, o získání vysoce prestižního místa nestálého člena v RB OSN pro naši zem.

Obávám se zcela důvodně, že poté, co Petr Pavel předvede v OSN očekávatelný rusofóbní projev, bude ČR zařazena mezi blízké spojence USA a z toho vyplyne i nepříznivý výsledek hlasování. Opačný výsledek hlasování by mě silně překvapil.

Bude to potřebná lekce, sloužící k návratu české vlády do politické reality současného světa.

AUTOR: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)